

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1-По1 38/24
11.7.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење за организовани криминал, у већу састављеном од судија Милимира Лукића, председника већа, Марка Јоцића, Маје Илић, Драгана Ћесаровића и Драгољуба Албијанића, чланова већа, са судским саветником Горданом Ивковић, записничарем, у кривичном поступку **против окривљеног АА и др**, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези са ставом 4 Кривичног законика и др, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, бранилаца окривљеног АА, адвоката Бранислава Богдановића и адвоката Александра Поповића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Слободана Сташевића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К По1 бр. 125/23 од 23.07.2024. године, након седнице већа одржане дана 04. јуна 2025. године, у присуству јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал Саше Иванића, бранилаца окривљеног АА, адвоката Бранислава Богдановића и адвоката Александра Поповића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Слободана Сташевића, те већања и гласања дана **11. јула 2025. године**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНИМ УСВАЈАЊЕМ ЖАЛБЕ јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К По1 бр. 125/23 од 23.07.2024. године, само у делу одлуке о казнама, тако што Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, **окривљеног АА**, због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 у вези са чланом 61 Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, применом наведеног законског прописа и одредби чланова 4, 42, 45 и 54 Кривичног законика, **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању **од 4 (четири) године**, у коју му се на основу одредби члана 63 став 1 Кривичног законика, урачунава време проведено у притвору од 10.06.2021. године до 06.08.2021. године, а **окривљеног ББ**, због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја подстрекавањем из члана 359 став 1 у вези са члановима 34 и 61 Кривичног законика, за које је првостепеном

пресудом оглашен кривим, применом наведеног законског прописа и одредби чланова 4, 42, 45 и 54 Кривичног законика, **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању **од 2 (две) године и 6 (шест месеци)**, док се у преосталом делу жалба јавног тужиоца, као и жалбе бранилаца окривљеног АА, адвоката Бранислава Богдановића и адвоката Александра Поповића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Слободана Сташевића **ОДБИЈАЈУ** као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К По1 бр. 125/23 од 23.07.2024. године, ставом I изреке, окривљени АА и ББ оглашени су кривима и то: окривљени АА, због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 у вези са чланом 61 Кривичног законика, а окривљени ББ због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја подстрекавањем из члана 359 став 1 у вези са члановима 34 и 61 Кривичног законика, те је окривљени АА осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору у периоду од 10.06.2021. године до 06.08.2021. године, док је окривљени ББ осуђен на казну затвора у трајању од једне године и два месеца. На основу члана 85 Кривичног законика, према окривљеном АА изречена је мера безбедности забрана вршења позива којом му је забрањено вршење позива – радника Министарства унутрашњих послова Републике Србије у трајању од пет година од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере. На основу чланова 91 и 92 Кривичног законика, окривљени АА је обавезан да на име имовинске користи коју је прибавио извршењем кривичног дела плати суду новчани износ од 500 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан уплате, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. На основу члана 264 ЗКП, окривљени АА и ББ су обавезани да на име трошкова кривичног поступка – паушала плате суду износ од по 20.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудне наплате. Ставом II изреке, на основу члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП, окривљени АА и ББ су ослобођени од оптужбе да су извршили по једно кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 4 Кривичног законика.

Против наведене пресуде, жалбе су благовремено изјавили:

-јавни тужилац Јавног тужилаштва за организовани криминал, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, првостепену пресуду преиначи тако што ће окривљеног АА и окривљеног ББ огласити кривима и за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 4 Кривичног законика, на начин описан у оптужном предлогу тужилаштва и изрећи им казну по закону или да исту преиначи тако што ће им за кривично дело за које су оглашени кривим изрећи казне затвора у дужем трајању,

-бранилац окривљеног АА, адвокат Бранислав Богдановић, због битне повреде

одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи и окривљеног АА ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело или да побијану пресуду укине и отвори нови претрес и сам пресуди, уз захтев да у складу са одредбама члана 447 став 2 ЗКП буде обавештен о времену и месту одржавања седнице већа другостепеног суда, како би истој приступио;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Поповић, због битних повреда одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи на тај начин што ће донети ослобађајућу пресуду у односу на окривљеног АА, уз захтев да буде обавештен о датуму и времену одржавања седнице већа Апелационог суда ради присуства и

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Слободан Сташевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде Кривичног законика, са предлогом да се побијана пресуда преиначи тако што ће се окривљени ББ ослободити од оптужбе или да се одржи претрес пред другостепеним судом и након тога преиначи првостепена пресуда доношењем ослобађајуће пресуде за окривљеног ББ и уз молбу да буде обавештен о дану и часу одржавања жалбене седнице.

Јавни тужилац Јавног тужилаштва за организовани криминал је поднеском Ктж бр. 83/24 од 14.11.2024. године, предложио да се сходно члану 457 ЗКП жалбе бранилаца окривљеног АА, адвоката Бранислава Богдановића и адвоката Александра Поповића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Слободана Сташевића, одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је у складу са одредбама члана 447 став 2 ЗКП дана 04. јуна 2025. године, одржао седницу већа, у присуству јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал Саше Иванића, бранилаца окривљеног АА, адвоката Бранислава Богдановића и адвоката Александра Поповића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Слободана Сташевића, на којој је размотрио списе заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у изјављеним жалбама, у складу са одредбама члана 451 став 1 ЗКП, па је, након оцене жалбених навода и предлога, а имајући у виду и писани предлог јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, те наводе присутних странака, нашао:

-жалба јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал је делимично основана, а жалбе бранилаца окривљеног АА, адвоката Бранислава Богдановића и адвоката Александра Поповића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Слободана Сташевића, неосноване.

Жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Богдановића првостепена пресуда се побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 9 ЗКП, наводима да је оптужба прекорачена јер је првостепени суд изменио диспозитив пресуде у односу на оптужење, повредивши идентитет

оптужбе и пресуде тиме што је самовласно изреком пресуде уподобљавао чињенично стање које је утврђено током поступка и прилагођавао га по свом нахођењу до те мере да је чак променио време извршења кривичног дела, као и новчани износ наводне имовинске користи коју је окривљени АА себи прибавио.

Изнети жалбени наводи оцењени су неоснованим, јер тиме што је на основу чињеница које произлазе из доказне грађе, а утврђених на главном претресу, уподобљен чињенични опис и у изреку пресуде унет износ имовинске користи коју је окривљени АА прибавио и прецизирано време извршења кривичног дела, није додата већа количина криминалних активности, односно криминалне воље окривљеном АА. Наиме, након увида како у диспозитив оптужног акта, тако и у изреку ожалбене пресуде, те анализе разлога датих у образложењу, другостепени суд налази да су наведене измене, као и преостале које су све детаљно наведене на страни 50 образложења побијане пресуде, извршене у оквирима дозвољеним одредбама члана 420 ЗКП, с обзиром да оптужење није мењано у погледу битних околности које се односе на поступање окривљених, већ су само прецизиране поједине инкриминисане радње и чињенице, чиме није повређен објективни, ни субјективни идентитет оптужбе и пресуде и није прекорачена оптужба.

Неосновано се жалбама браниоца окривљеног ББ, адвоката Слободана Сташевића и бранилаца окривљеног АА, адвоката Бранислава Богдановића и адвоката Александра Поповића указује да се првостепена пресуда заснива на доказима на којима се по закону не може заснивати, односно да је донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 ЗКП.

Жалбеним наводима браниоца окривљеног ББ, адвоката Слободана Сташевића и браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Богдановића, оспорава се одлука првостепеног суда којом је одбијен предлог бранилаца да се издвоји записник о саслушању осумњиченог ББ сачињен у просторијама МУП, УКП, СБПОК, Одељења за сузбијање организованог општег криминала, заведен под 03/2-3 број: Кт-10/21 од 25.08.2021. године, као и дати разлози на страни 16 образложења побијане пресуде, указивањем да је окривљени ББ у својој одбрани на главном претресу објаснио околности под којима је саслушаван у просторијама СБПОК-а.

Као разлог незаконитости овог записника, бранилац окривљеног ББ, адвокат Слободан Сташевић и бранилац окривљеног АА, адвокат Бранислав Богдановић истичу да у записник није унето изричито изјашњење да осумњичени има право да сам изабере браниоца у смислу члана 85 став 3 ЗКП и да исти не садржи поуке осумњиченом да, у складу са чланом 68 став 3 ЗКП, има право да ангажује браниоца, већ у записнику само стоји констатација “осумњичени пристаје да у предистражном поступку да свој исказ у присуству браниоца ...”, те му је стога повређено право на одбрану и на слободан избор браниоца, што посебно указује бранилац окривљеног АА, адвокат Бранислав Богдановић. Према ставу бранилаца, с обзиром да је у члану 85 став 5 ЗКП прописано да ако окривљени није поучен или му није омогућено да користи право из члана 85 став 2 ЗКП или недостаје изричита изјава из члана 85 став 3 ЗКП, на таквом исказу се не може засновати судска одлука, а првостепени суд овом доказу даје претежни доказни значај за кривицу оба окривљена у овом поступку.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Бранислав Богдановић указује и да се из самог записника не може са сигурношћу утврдити да ли је снимљен тонски или видео, или и тонски и видео, јер на првој страни стоји да се ради о записнику са аудио и видео снимком, док се на другој страни наводи да се ради о тонском снимку; на последњој страни у првом пасусу се наводи да осумњичени не захтева да се снимак са његовог саслушања репродукује, док се у другом пасусу констатује да је снимак саслушања осумњиченом ББ репродукован, па осумњичени изјављује да у записник треба да се унесу следеће исправке и објашњења, док се у трећем пасусу констатује да су исправке и објашњења осумњиченог ББ снимљене. Уједно наводи и да тужилаштво није приложило ни тонски ни видео запис саслушања, што све указује да је објашњење окривљеног ББ дато на главном претресу, о начину његовог испитивања у СБПОК-у јасно и логично.

Када је у питању овај доказ, у жалби браниоца окривљеног ББ, адвоката Слободана Сташевића се указује и да је тада осумњиченом ББ стављено на терет кривично дело за које је прописана казна затвора до пет година и да је у том случају, након што је поучен о праву да може сам да ангажује браниоца, а да се изјасни да нема средстава да плати трошкове и награду браниоца, на његов изричит захтев и на основу члана 77 став 1 ЗКП из разлога правичности, њему могао бити постављен бранилац по службеној дужности и то у наведеној фази поступка само на основу одлуке судије за претходни поступак.

Као што произлази из списка, све претходно наведено су браниоци истицали и током првостепеног поступка. Међутим, након анализе изнетих жалбених навода, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, налази да је, супротно тези бранилаца, правилно одбијен предлог да се издвоји записник о саслушању осумњиченог ББ, сачињен у просторијама МУП-а, дана 25.08.2021. године. Наиме, из наведеног записника произлази да је осумњичени ББ, чије је саслушање у смислу члана 289 став 3 ЗКП јавни тужилац поверио полицији, поучен о правима у кривичном поступку у смислу члана 11 и 68 ЗКП, што је констатовано у записнику, да је његовом саслушању присуствовао бранилац по службеној дужности, адвокат ... и да је пристао да у предистражном поступку свој исказ да у његовом присуству, што је такође констатовано у записнику. Према наводима записника, осумњичени и бранилац су обавили поверљив разговор у трајању од 15 минута, који је надзиран само гледањем, након чега је осумњичени на питање да се изјасни о својим правима, као и о томе да ли жели да изнесе одбрану и одговара на постављена питања, одговорио потврдно: “да, желим да изнесем своју одбрану”, потом је изнео своју одбрану и одговарао на постављена питања, а након што му је предочена садржина исказа и потом интегрисане исправке и објашњења, за које је констатовано да су снимљене, потписао је записник, као и његов бранилац по службеној дужности, адвокат ...

С обзиром на изнето, првостепени суд је правилно закључио да је окривљени ББ имао прилику да искористи своје право да се брани на начин на који му највише одговара у присуству браниоца са којим је претходно обавио поверљив разговор, који му је том приликом, по наводима самог окривљеног ББ са главног претреса, саветовао да се брани ћутањем, те да је и сам записник у свему сачињен у складу са одредбама члана 289 став 4 ЗКП и да се исти може користити као доказ у овом поступку,

Наиме, у записнику о саслушању осумњиченог ББ, сачињеном у складу са одредбама члана 289 став 3 и 4 ЗКП, није унета изричита изјава осумњиченог да ли ће узети изабраног браниоца нити упозорење да ће му ако не изабере браниоца у случају обавезне одбране, бити постављен бранилац по службеној дужности, а што је била обавеза органа поступка у смислу члана 85 став 3 ЗКП. Међутим, супротно наводима жалби, наведена чињеница не чини овај доказ апсолутно незаконитим већ суд у сваком конкретном случају процењује да ли упозорење органа поступка и изјашњење осумњиченог испуњава стандард прописан чланом 85 став 3 ЗКП.

У конкретном случају, окривљеном ББ су пре давања исказа саопштена његова права из члана 68 став 1 ЗКП и омогућено њихово коришћење, чиме је испуњена претпоставка за законито саслушање у смислу члана 85 став 2 ЗКП, дакле, позван је да се изјасни о својим правима, што у смислу члана 68 став 1 тачка 3 ЗКП подразумева и право да се брани сам или уз стручну помоћ браниоца у складу са одредбама ЗКП, након чега се изричито изјаснио да пристаје да у предистражном поступку да исказ у присуству браниоца постављеног по службеној дужности, са њим је обавио поверљив разговор и тек потом је изнео одбрану. Сходно томе, иако у записнику о саслушању осумњиченог ББ нема изричите изјаве и упозорења у смислу члана 85 став 3 ЗКП, исти није био ограничен у слободном избору браниоца, нити му је, самим тим, повређено право на одбрану. Као што се утврђује из записника, окривљени је прихватио браниоца по службеној дужности, на коју чињеницу, упућује и то што је након поверљивог разговора, изнео одбрану у његовом присуству и то без икаквих примедби, испољавајући тиме своју слободну вољу и у складу са својим правним интересом. Уједно, из самог записника произлази и да су након што је осумњиченом предочена садржина исказа, исправке и објашњења инкорпориране у исказ садржан на записнику, а притом да су осумњичени и бранилац упозорени да имају право да прочитају записник или да захтевају да им се прочита записник, што је констатовано на самом записнику, као и да су исти прочитали и без примедби потписали, како осумњичени ББ, тако и бранилац по службеној дужности, адвокат ...

Дакле, по налажењу другостепеног суда, претходно наведена упозорења која су дата осумњиченом ББ од стране органа поступка и његово изјашњење о присуству браниоца по службеној дужности, у конкретном случају, испуњавају стандарде прописане чланом 85 став 3 ЗКП, па наведени записник о саслушању, супротно ставу одбране, представља законит доказ на ком се пресуда у смислу одредаба ЗКП може засновати.

Поводом жалбених навода браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Богдановића, којима се указује на противречности самог записника, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал налази да је из његове садржине јасно да је исти снимљен тонски (што је и “обележено са х” на другој страни) и да не доводи до било каквих нејасноћа чињеница што на првој страни записника стоји наслов за предузету радњу на основу члана 232 став 1 у вези члана 289 став 4 ЗКП “записник о саслушању осумњиченог (са аудио и видео снимком)”. Такође, и чињеница да, с једне стране, стоји да осумњичени не захтева да се снимак са његовог саслушања репродукује, а да се потом констатује да је снимак саслушања осумњиченом ББ репродукован и да осумњичени изјављује да у записник треба да се унесу следеће исправке и објашњења и најзад, да стоји констатација да су исправке и објашњења

осумњиченог ББ снимљене, не доводи у сумњу законитост овог доказа, посебно имајући у виду да су на основу члана 235 став 1 ЗКП, осумњичени ББ и његов бранилац ... упозорени да имају право да прочитају записник или да захтевају да им се прочита записник, да су исти прочитали и на крају, чињеница да су га без примедби потписали. Наведено, по налажењу другостепеног суда, значи да су, након што је осумњиченом и браниоцу предочено оно што је унето у записник, исправке и објашњења за које се наводи да су снимљене, инкорпориране у садржину самог исказа, што несумњиво доказује чињеница да су га потом осумњичени и бранилац потписали без примедби.

Узимајући у обзир да је тонски снимак заједно са записником о саслушању осумњиченог ББ сачињен у просторијама МУП, УКП, СБПОК, Одељења за сузбијање организованог општег криминала, заведен под 03/2-3 број: Кт-10/21 од 25.08.2021. године и преосталим доказима, достављен од стране тужилаштва и да се исти налази здружен спису Кт 37/21 (на 177 рег.2), те да је ова чињеница видљива и из скенираних списа достављеним од стране тужилаштва на 2 ЦД, у прилогу дописа од 09.12.2021. године (К По1 204/21 здружени под 1 рег.1) не стоје наводи браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Богдановића да тужилаштво није приложило ни тонски ни видео запис саслушања.

Најзад, неосновано бранилац окривљеног ББ, адвокат Слободан Сташевић указује да је тада осумњиченом ББ стављено на терет кривично дело за које је прописана казна затвора до пет година и да му је у том случају, након што је поучен о праву да може сам да ангажује браниоца, у складу са одредбама члана 77 став 1 ЗКП могао бити постављен бранилац по службеној дужности у тој фази поступка само на основу одлуке судије за претходни поступак. Наиме, будући да из самог записника произлази да је тада осумњичени ББ, између осталог, саслушаван на околности извршења кривичног дела за које је запређена казна затвора до осам година и самим тим прописана обавезна одбрана, што му је и саопштено - да се сумњичи да је учинио кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 и кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 2 Кривичног законика у вези са чланом 34 Кривичног законика, постојали су законски разлози за постављање браниоца по службеној дужности од стране јавног тужиоца, у складу са одредбама члана 76 став 1 у вези са чланом 74 став 2 ЗКП и чланом 2 тачка 6 ЗКП.

Правилно је одбијен као неоснован предлог бранилаца окривљених да се у својству сведока саслуша адвокат ВВ, на околност одбране коју је окривљени ББ изнео у СБПОК-у дана 25.08.2021. године, будући да извођење овог доказа, и по налажењу другостепеног суда, не би довело до бољег разјашњења у овој кривичноправној ствари или до промене неспорно утврђеног чињеничног стања, а узимајући у обзир да је адвокат ВВ потписао записник и на исти није имао примедби, те би извођење овог доказа довело до непотребног одуговлачења кривичног поступка и било би, самим тим, и супротно начелу економичности кривичног поступка, што жалбеним наводима браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Богдановића, није доведено у сумњу.

Бранилац окривљеног ББ, адвокат Слободан Сташевић и браниоци окривљеног АА, адвокати Бранислав Богдановић и Александар Поповић оспоравају одлуку првостепеног суда којом је одбијен предлог бранилаца окривљених да се из списа

предмета издвоји доказ прибављен замолним путем из Републике Француске који се односи на исправе о комуникацији преко апликације SKY Есс и дате разлоге на страни 28 образложења првостепене пресуде по којима овај доказ представља писану исправу о комуникацији између лица која користе одређене ПИН-ове, притом се наводи да је иста прибављена пресретањем комуникације у складу са законским одредбама Републике Француске и техничким могућностима њихових надлежних органа, да су одредбе о тајном надзору и снимању комуникације познате и у процесном праву Републике Србије, те да су ове исправе достављене надлежним органима Републике Србије путем међународне правне помоћи – замолним путем, јединим могућим начином достављања доказа између две суверене државе. Супротно наводима првостепеног суда, да је одбрана само истицала општу констатацију да је овај доказ незаконит, жалбеним наводима се указује да су у току главног претреса као и у завршним речима детаљно образлагали свој правни став и износили аргументе због чега се овај доказ не може користити.

Како наводе, није довољно рећи да је доказ прибављен путем међународне правне помоћи, него доказе треба ценити у складу са чланом 16 став 1 ЗКП, будући да сви правни акти у виду међународних конвенција којима је регулисано пружање међународне правне помоћи по замолници наших правосудних органа указују да се морају навести јасни и аргументовани разлози у погледу законитости достављања SKY Есс комуникације по критеријумима државе у којој је прибављена, дакле, кроз анализу начина на који је иста прибављена у Републици Француској, а у склопу тога да ли је наведена комуникација прибављена на начин који није у супротности са начелима нашег правног система и општеприхваћеним правилима међународног права у смислу члана 16 став 1 ЗКП.

У жалбама се указује и да првостепени суд од стране 29 до 33 образложења побијане пресуде, наводи преписе телефонских разговора које су обављала два НН лица и да је та комуникација скинута са апликације – платформе “SKY Есс”, која је достављена путем међународне правне помоћи, те да је сасвим очигледно да се ради о препису (транскрипту) телефонских разговора (са временом почетка и краја комуникације), који се никако не могу сматрати исправом, како то наводи првостепени суд, већ се искључиво може радити о посебној доказној радњи тајни надзор комуникације прописаној одредбама чланова 166-170 ЗКП, а не о рачунарском претраживању података из члана 178 – 180 ЗКП, те према ставу свих бранилаца, првостепени суд није на несумњив начин утврдио правну природу прибављене документације. Одбрана указује и да би полазна тачка требало да буде анализа да ли у нашем праву у погледу овог доказног материјала треба применити принцип апсолутног поверења у правни систем државе у којој је тај доказ прибављен кроз поступак пружања међународне правне помоћи или би требало спровести процедуру проверљивости и након тога прихватљивости доказног материјала са становишта нашег права, с обзиром на бројне стране судске одлуке.

У суштини, према тези одбране истицаној и током првостепеног поступка, а која се понавља и у изјављеним жалбама, а посебно у жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Поповића, ради се о обавештајним подацима прибављеним пресретањем комуникација путем масовног прислушкивања који су достављени путем међународне правне помоћи, који су првобитно без било каквог захтева суда или

тузилаштва Републике Србије добијени од Европола; исти немају карактер исправа и не могу бити коришћени као доказ у кривичном поступку, а будући да сам начин прибављања предметних података представља државну тајну, није могуће донети ваљани закључак у којој мери начин прибављања доказа суштински одступа од основних начела правног поретка Републике Србије, те се ова чињеница мора ценити у корист одбране.

Према жалбеним наводима, у складу са чланом 6, 8 и 13 Европске конвенције о људским правима, Уставом РС, ЗКП и важећим Законом о међународној правној помоћи у кривичним стварима, те чињеницом да Република Србије није чланица Европске уније, а у циљу остваривања права на одбрану, фер и правично суђење, права на приватност и права на делотворно правно средство, морали су се дати одређени подаци и одговори, односно заузети одређени став да ли су ови докази прибављени у складу са начелима нашег правног система, Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима и општеприхваћеним начелима међународног права, а узимајући у обзир и члан 41 Устава Републике Србије, којим је дефинисано да је тајност писма и других средстава комуникације неповредива, односно да комуникација представља условну категорију и да су дозвољена само законом предвиђена одступања.

С тим у вези, указује се да није дат одговор на који начин је извршено прикупљање достављених података, да ли је извршено хаковање или упад у рачунарски систем, да ли је прикупљање података било циљано или је било усмерено против непознатог броја НН лица, да ли међу прикупљеним подацима постоје и лица која нису учинила било каква кривична дела, да ли се ради о прикупљању података свих корисника апликације, односно масовном прислушкивању, који је начин откључавања – дешифровања порука коришћен, на који начин су кључеви отворени, да ли је складиштење и чување материјала проузроковало да је много материјала са сервера нестало, да ли су материјали – комуникације комплетни и ако нису који је разлог за то, ко је лице које је извршило “упад у рачунарски систем” и како се зове, који посао или функцију обавља и у ком органу или друштву, и шта је са подацима који се не односе на криминалне радње, на који начин се чувају и када, и да ли се уништавају подаци који су прикупљени, а не односе се на кривична дела.

Наиме, како бранилац указује, у конкретном случају, не постоји наредба против одређеног и индивидуализованог лица, мера која је примењена не постоји као предвиђена у нашем правном систему, наш правни систем не препознаје могућност масовног прислушкивања, као ни задржавања, складиштења и каснијег дешифровања пресретнуте комуникације, а притом одбрана нема могућност да испита уз помоћ стручног лица – саветника, начин на који је доказ прибављен, јер начин његовог прибављања представља државну тајну, дакле, нема могућност да испита техничко лице које је спроводило наведену радњу, јер то лице није познато и није доступно одбрани, а нема ни могућност да испита да ли се у конкретном случају нарушио принцип пропорционалности угрожавања одређеног људског права, у конкретном случају права на приватност, у смислу стандарда који су успостављени пресудама Међународног суда за људска права.

Изнети жалбени наводи од стране Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, оцењени су неоснованим.

Насупрот ставу одбране, првостепени суд је правилно одбио као неоснован предлог бранилаца окривљених да се из списка предмета издвоји доказ прибављен замолним путем из Републике Француске - исправе о комуникацији преко апликације "SKY Есс", налазећи да је достављен надлежним органима Републике Србије путем међународне правне помоћи – замолним путем, као јединим могућим начином достављања доказа између две суверене државе, а узимајући у обзир и да између суверених држава постоји однос поверења у међусобној комуникацији, па тако и достављању доказа. Приликом доношења одлуке узето је у обзир и да је на главном претресу дата могућност расправљања о овом доказу, као и о његовом оспоравању, те да се, у конкретном случају, не ради о једином кључном доказу, већ доказу који посматран и цењен у међусобној повезаности са другим изведеним доказима којима је суд поклатио веру, заједно указују на чињенично стање утврђено и описано у ставу I изреке првостепене пресуде.

Притом, по налажењу другостепеног суда, наводи у образложењу побијане пресуде да доказна радња која се огледа у тајном снимању и надзору комуникације постоји и у нашем процесном праву, а да је питање техничке опремљености и техничке могућности сваке државе како ће то спровести, супротно жалбеним наводима, не доводи у сумњу јасан став првостепеног суда да се ради о писаној исправи о комуникацији између два лица која се крију иза одређених ПИН-ова.

Када су у питању подаци добијени путем SKY Есс апликације до којих су дошли надлежни органи Републике Француске, који су по замолници Тужилаштва за организовани криминал Мп.бр.25/21, Кти.бр.4/21 од 07.04.2021. године, достављени у прилогу акта Министарства правде Републике Француске број 2021001222 од 05.07.2021. године, а посредством Министарства правде Републике Србије дана 23.7.2021. године, чија се законитост оспорава, другостепени суд је имао у виду следеће чињенице.

Најпре, да је заједничка судска истрага холандских, белгијских и француских надлежних органа указала да је криптовано решење за телефоне SKY Есс било коришћено од стране криминалних организација које су деловале у наведене три државе, а неке и на међународном нивоу, те да је претресање и заплена података садржаних у бази података са сервера платформе SKY Есс извршено на основу одлуке надлежног правосудног органа Републике Француске – заменика председника задуженог за истрагу Апелационог суда у Паризу, Редовног суда у Паризу, Brice Hansemann о дозволи постављања техничких уређаја за хватање информатичких података на екстерној вези сервера ns6019808.ip-188-165-14.eu донете дана 21.12.2020. године, у складу са кривичнопроцесним прописима Републике Француске, и то члановима 706 – 95 – 11 до 106 – 95 – 19 Закона о кривичном поступку, 706 – 102 – 1 и 706 – 102 – 5 Закона о кривичном поступку, члана Д15 – 6 – 1 Закона о кривичном поступку и у складу са Указом бр. 2015–1700 од 18. децембра 2015. године који се односи на стављање у обраду информатичких података ухваћених применом члана 706 – 102 – 1 Закона о кривичном поступку Француске, како би се хватали криптографски елементи телефона који користе систем шифровања SKY Есс који ће, када се буду комбиновали са криптографским елементима добијеним из пресретања, омогућити дешифровање индивидуалних порука које примају ови телефони.

Дакле, да се ради о доказима који су прибављени у складу са важећим прописима Републике Француске и на основу одлуке надлежног правосудног органа те земље.

Потом, с обзиром да су доказни материјал - подаци са платформе SKY Есс прибављени на основу доказних радњи иностраног органа, да се примењује општи принцип поверења у правни систем друге државе као општеприхваћено правило међународног права.

Наиме, за оцену прихватљивости доказа добијених путем међународне правне помоћи није неопходно да је податак у страни држави добијен сходно одредбама домаћег кривичног законодавства, већ да је добијен поштовањем закона државе која их је преузела, у складу са одредбама члана 3 став 1 Европске конвенције о међусобном пружању правне помоћи у кривичним стварима од 20.04.1959. године, која је потврђена од стране Савезне Републике Југославије (“Сл. лист СРЈ – међународни уговори” бр.10/2001), којима је прописано да ће замољена страна у складу са начинима које предвиђа њено законодавство извршавати замолнице које се односе на кривичне предмете које јој буду упутили судски органи стране молиље, а који се односе на обављање истражних радњи или достављање доказног материјала, досијеа или докумената.

Уједно, будући да је Тужилаштво за организовани криминал затражило пружање правне помоћи од надлежног органа Републике Француске, приликом оцене прихватљивости оспорених доказа, потребно је имати у виду одредбе члана 1 Конвенције о узајамној правној помоћи у кривичним стварима између СФР Југославије и Француске Републике од 29.10.1969. године, којима је прописано да се стране уговорнице обавезују да ће узајамно указивати судску правну помоћ у кривичним стварима под условима предвиђеним овом конвенцијом, као и одредбе члана 18 Конвенције Уједињених нација против транснационалног организованог криминала од 15.12.2000. године, којима је у ставу 1 један прописано да ће државе потписнице једна другој пружати најширу могућу правну помоћ у истрази, гоњење у судском поступку у вези са кривичним делима из ове конвенције, како је то предвиђено чланом 3 и реципрочно ће се узајамно на сличан начин помагати када држава потписница молиља основано сумња да је кривично дело из члана 3 став 1 (а) или (б) транснационално по својој природи, као и да се жртве, сведоци, добит, инструменти или докази у таквим кривичним делима налазе у замољеној држави потписници и да је у кривичном делу учествовала нека група за организовани криминал, а ставом 3 тачка (е) да узајамна правна помоћ која се пружа у складу са овим чланом може бити затражена и због достављања доказног материјала, што је овде управо случај.

Дакле, ради се о доказима прибављеним по одредбама националног процесног законодавства Републике Француске и на основу одлуке надлежног правосудног органа те државе, а имајући у виду цитиране одредбе ратификованих међународних конвенција које сходно члану 9 Устава Републике Србије представљају саставни део унутрашњег правног поретка и непосредно се примењују, и по налажењу другостепеног суда, наведени докази прибављени у поступку међународне правне помоћи у кривичним стварима, нису у супротности са начелима домаћег правног

система и општеприхваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима.

У том смислу, првостепени суд се правилно позива на принцип поверења између држава, односно у правни систем друге државе, у конкретном случају Републике Француске, те да су исти прибављени законито у поступку пружања међународне правне помоћи, од стране Тужилаштва за организовани криминал.

Затим, из замолнице Тужилаштва за организовани криминал МП.бр. 25/12 од 07.04.2021. године упућене правосудним органима Републике Француске произлази да је, с обзиром да су Тужилаштво за организовани криминал и српска криминалистичка полиција од стране ЕВРОПОЛ-а обавештени о постојању података о активностима више организованих криминалних група са територије Републике Србије чији припадници су за међусобну комуникацију у циљу договарања и вршења тешких кривичних дела користили мобилне уређаје SKY Есс платформе за коју је тужилаштво обавештено да је заплена од стране надлежних правосудних органа Републике Француске, при чему из добијених података произлази да су међу тим организованим криминалним групама и осумњичени организатори и припадници организоване криминалне групе окривљеног ГГ и др, против којих се спроводи истрага Кти бр. 4/21 пред наведеним тужилаштвом, као и да је тужилаштво у току истраге запленило и идентификовало мобилне апарате у којима је инсталирана апликација за коришћење предметне платформе од стране наведених окривљених чији је списак достављен у замолници, надлежни правосудни француски орган замољен да са наведеним тужилаштвом подели релевантне податке од значаја за истрагу која се спроводи, и то у вези са комуникацијама осумњичених и потенцијалних осумњичених у кривичном поступку који је у току у том тужилаштву под бројем Кти бр. 4/21, размењиваним путем SKY Есс платформе и да одобри употребу ових података као доказа у овом кривичном поступку.

Стога, имајући у виду садржину замолнице, односно да је њен предмет достављање доказа и доказног материјала - задржаних података са платформе SKY Есс коју су користили осумњичени ГГ и др, у истрази Тужилаштва за организовани криминал, а који садрже гласовне поруке, текстуалне поруке, видео записе и фотографије и за које су дати параметри-sky pin, nickname и imei used on sky, као и достављање наредбе надлежног правосудног органа Републике Француске којом је извршен претрес и заплена података садржаних у бази података са сервера платформе SKY Есс на територији Европе, а да из одговора на замолницу надлежног правосудног органа Републике Француске произлази да је достављен један USB флеш који садржи податке о разговорима који су тражени у замолници и изводе из SKY Есс, као и дозвола да се у оквиру судског поступка на ком је заснован предметни захтев за међународну правну помоћ користе прослеђени подаци, првостепени суд је правилно када је у питању правна природа прибављене комуникације имао у виду и да наше право не регулише посебно дигиталне доказе, већ да их подводи под исправе, прописујући у одредбама члана 2 став 1 тачка 26 ЗКП, да је "исправа" сваки предмет или рачунарски податак који је подобан или одређен да служи као доказ чињенице која се утврђује у поступку (члан 83 став 1 и 2 ЗКП).

Што се тиче указивања да су докази прибављени од стране надлежних

француских органа, између осталог, незаконити јер су прибављени кроз масовни надзор, с обзиром на број лица чија је комуникација надзирана, пре свега треба имати у виду да је право појединца на поштовање приватног и породичног живота, релативно, а не апсолутно право, имајући у виду одредбе става 2 члана 8 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, којима је прописано да се јавне власти неће мешати у вршење овог права, сем ако то није у складу са законом и неопходно у демократком друштву у интересу националне безбедности, јавне безбедности или економске добробити земље, ради спречавања нереда или криминала, заштите здравља или морала, или ради заштите права и слобода других. Пре свега, овде се не ради о јавној комуникационој мрежи намењеној неограниченој комуникационој групи, већ о ограниченој, заштићеној од спољашњих утицаја, што указује да је надзор био ограничен. “SKY Есс” апликација је корисницима гарантовала потпуну заштиту приватности садржаја порука остварених преко ове криптоване апликације, јер су поруке како текстуалне, гласовне и фотографије биле шифроване коришћењем методе “од краја до краја”, па су их могли читати само пошиљалац и прималац, при чему је сваки корисник приликом регистрације добијао јединствену ознаку односно ПИН, с тим да је једна особа могла користити исти ПИН са различитим корисничким именима. Дакле, с обзиром на наведено, радило се о криптованој комуникационој платформи која је њеним корисницима омогућавала тајност размењених порука и у случају насилног приступа апликацији и сталног покушаја уноса лозинке било је могуће брисање садржаја. Уједно, за рад апликације није била потребна адреса е-поште корисника, као ни његов телефонски број, нити било који други лични податак, а мобилни уређај у коме је била инсталирана “SKY Есс” апликација се није могао набавити у редовној понуди.

С обзиром да је окривљенима АА и ББ у овом поступку стављено на терет, поред осталог, и извршење кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези са ставом 4 Кривичног законика, те с обзиром на карактер инкриминисане делатности, ограничење које окривљени трпе због задирања у њихово право на поштовање приватног живота, услед упућивања замолнице Тужилаштва за организовани криминал, по основу које су наведени докази којима се задирало у њихову приватност достављени, а претходно прибављени од стране надлежних органа Републике Француске, сразмерно је остварењу легитимног циља, спречавању криминала. Наиме, повреда права на приватност изостаје у ситуацији ако је мешање државе у право појединца утемељено на закону, ако оно служи легитимном циљу, а један од њих је свакако и “борба против организованог криминала”, чиме окривљенима нису повређена права из члана 41 Устава Републике Србије, имајући у виду ограничења прописана одредбама става 2 наведене уставне одредбе.

Такође, по налажењу другостепеног суда, извођењем оспорених доказа у првостепеном поступку окривљенима АА и ББ није повређено право на одбрану, с обзиром да су имали могућност да лично и посредством својих бранилаца оспоравају законитост и веродостојност ових доказа, како у првостепеном поступку тако и на седници пред другостепеним судом, када су браниоци такође износили примедбе које су истакли у изјављеним жалбама. Наиме, окривљенима и њиховим браниоцима је дата стварна могућност да се у контрадикторном поступку изјасне на изведене доказе, дакле да оспоравају њихову веродостојност, да се противе њиховој употреби и изнесу своје аргументе, што су и учинили, али по налажењу другостепеног суда нису довели у

сумњу законитост прибављања и веродостојност ових доказа, а ово посебно што је њихова аутентичност потврђена и другим изведеним доказима, између осталог, исказом који је у својству осумњиченог дао у полицији дана 25.08.2021. године, окривљени ББ, а коме је првостепени суд правилно поклонио веру. Самим тим, по налажењу другостепеног суда окривљенима није повређено право из члана 6 Европске конвенције и члана 33 Устава Републике Србије, те се не ради о незаконитим доказима у смислу члана 16 став 1 ЗКП.

Поводом жалбених навода браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Поповића којима се указује да је замолницом Тужилаштва за организовани криминал тражено од правосудних органа Републике Француске да доставе релевантне податке од значаја за истрагу у вези комуникације између тамо побројаних окривљених у поступку Кти бр.4/21, размењене путем "SKY Есс" платформе и њихову употребу као доказа у том кривичном поступку, да су тражени подаци за велики број лица и још већи број ПИН-ова, NICK NAME-ова и IMEI-ева, како за осумњичене, а и за потенцијално осумњичене, да међу свим тим подацима који су тражени нема података који се односе на окривљене АА и ББ на било који начин, као и да нису део тог поступка, те да међу траженим подацима нема ни једног податка о лицима чији су SKY PIN транскрипти порука изведени у овом поступку, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал указује да је, између осталог, замолницом тражено достављање података за ... чија је комуникација са ... као доказ изведена на главном претресу. Уједно, оптужба је окривљене АА и ББ теретила да су инкриминисане радње извршили као припадници организоване криминалне групе против којих је вођена истрага под бројем Кти 4/21 и овај поступак против окривљених АА и ББ је управо уследио након извештаја СБПОК-а, који представља допуну кривичне пријаве поднете управо према организаторима и припадницима организоване криминалне групе, против којих је вођена истрага под наведеном ознаком.

По налажењу другостепеног суда, без значаја је и указивање у жалбама бранилаца окривљеног АА, адвоката Бранислава Богдановића и адвоката Александра Поповића да из изведених доказа није јасно да ли су постојали услови за одређивање мере тајног надзора комуникације, као и да ли је и ко донео наредбу о тајном надзору комуникације у конкретном случају, због чега се не може ни проверити шта је евентуална садржина ове наредбе, прописана чланом 167 став 2 ЗКП, с обзиром да се овде не ради о доказима који су прибављени путем мере тајног надзора комуникације.

Најзад, позивање на поједине стране судске одлуке када је у питању овај доказни материјал је без утицаја на закључак суда, јер судска пракса није извор права у Републици Србији, те као таква не обавезује, притом "SKY Есс" није једини доказ на коме је заснована одлука о кривици овде окривљених.

Затим, приликом разматрања жалбених навода браниоца окривљеног ББ, адвоката Слободана Сташевића и браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Богдановића који се тичу битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 и став 2 тачка 2 ЗКП, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал налази да је изрека пресуде разумљива и да не противречи сама себи, као ни датим разлозима, те да је првостепени суд дао јасне и непротивречне разлоге о чињеницама које су предмет доказивања, у којима су, у складу са одредбама

члана 428 став 6 и 8 ЗКП, одређено и потпуно изнете чињенице које су утврђене у поступку, из којих јасно произлази који докази потврђују или не потврђују чињенице од важности за доношење законите одлуке у овој кривичноправној ствари, а што је све у складу са садржином доказа на којима се заснивају чињенични и правни закључци првостепеног суда.

Будући да је првостепени суд јасно и аргументовано образложио своја чињенична и правна закључивања, како у погледу објективних, тако и у погледу субјективних елемената кривичног дела за које је окривљене АА и ББ огласио кривим и да је, супротно наводима браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Богдановића, изрека пресуде разумљива и не противречи датим разлозима у погледу свих битних обележја кривичних дела за које је утврђена кривица окривљених, неосновано бранилац наводи да првостепена пресуда има недостатака због којих није могуће испитати њену законитост и правилност.

Супротно жалбеним наводима браниоца окривљеног ББ, адвоката Слободана Сташевића и браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Богдановића не постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа или записника о исказима датих у поступку и самих тих исправа или записника, притом се у жалбама и не наводи у чему се евентуално огледа противречност.

Неосновани су и жалбени наводи браниоца окривљеног ББ, адвоката Слободана Сташевића којима се указује да је првостепени суд пропустио да расправи сва спорна питања на која је указао другостепени суд решењем Кж1 По1 23/22 од 07.04.2023. године, у складу са одредбама члана 462 став 3 ЗКП, те да у побијаној пресуди нису наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања, а да су дати разлози потпуно нејасни. Наиме, изнетим жалбеним наводима у суштини се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања истицањем да су одлучне чињенице од значаја за правилно и законито пресуђење недовољно разјашњене и самим тим погрешно утврђене. Ради се о оцени доказа, коју је првостепени суд аргументовано и уверљиво образложио, односно након детаљне анализе сваког доказа понаособ и свих доказа заједно дао јасне разлоге за своја чињенична и правна закључивања.

Оспоравајући правилност утврђеног чињеничног стања, а самим тим и примене кривичног закона, бранилац окривљеног АА, адвокат Бранислав Богдановић и бранилац окривљеног ББ, адвокат Слободан Сташевић оспоравају оцену доказа дату од стране првостепеног суда, посебно одбране окривљеног ББ, тако што његов бранилац указује да је нелогично, неприродно и немогуће да неко ко је провео непроспавану ноћ у ПУ за Град Београд и буде приведен у СБПОК у Макиш има сећање у вези појединости и детаља који су наведени у самом записнику, што указује да исти обилује појединостима и детаљима којима су располагали у писаној форми полицијски службеници СБПОК-а и да су их они уносили у записник, а бранилац окривљеног АА, адвокат Бранислав Богдановић да се из самог садржаја изјаве јасно може закључити да сигурно није дата од стране окривљеног ББ у неометаном излагању, те да је стога нејасно на основу чега првостепени суд закључује да је тај исказ врло јасан, прецизан у свим битним и одлучним чињеницама, врло смислен, пун бројних детаља и појединости, а притом поступа супротно одредбама ЗКП-а, којима је прописано да је,

чак иако прихвата признање окривљеног у полицији, дужан да и даље прикупља доказе о кривичном делу, јер се на самом признању, нарочито уколико је накнадно повучено, не може засновати осуђујућа одлука.

Према жалбеним наводима браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Богдановића, пресуда је заснована искључиво на изнуђеном признању осумњиченог ББ из полиције и на основу индиција и претпоставки, а не на основу материјалних доказа који на несумњив начин потврђују да су окривљени извршили инкриминисане радње за које су ставом I изреке првостепене пресуде оглашени кривима. У жалби се понавља одбрана окривљеног АА којом је негирао извршење кривичног дела, врши сопствена анализа исказа који је тада осумњичени ББ дао у полицији, као и роковника са ознаком “Дунав осигурање” који је одузет од окривљеног АА уз потврду о привремено одузетим предметима и уједно оспоравају дати разлози првостепеног суда у погледу оцене изведених доказа, указује да се из пресуде Вишег суда у Београду К бр.463/2020 види да ... АА, у својству сведока у том предмету није помогао у процесном положају ББ, те да је нејасно како првостепени суд изводи закључак да су окривљени имали непосредне или телефонске контакте где су наводно размењивали податке, јер из вештачења мобилних телефона окривљених АА и ББ, који првостепени суд не цени, произлази да није било комуникације, нити преноса било каквих података путем “Viber”-а, “Whatsapp”-а или других друштвених мрежа. Како се у жалби посебно истиче, првостепени суд није ценио повучено признање окривљеног ББ, односно није навео који су други докази који поткрепљују тврдњу јавног тужиоца да су окривљени АА и ББ предузели радње кривичног дела за које су оглашени кривим.

Наиме, изнетим жалбеним наводима се у суштини оспорава оцена доказа дата од стране првостепеног суда, и то сопственом анализом и оценом изведених доказа и исти у суштини представљају поновљене наводе одбране из првостепеног поступка и завршних речи, уз указивање да је првостепени суд поједине доказне предлоге неосновано одбио.

Међутим, по налажењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, првостепени суд је у складу са одредбама члана 16 став 2 ЗКП, са једнаком пажњом утврдио како чињенице које окривљенима иду у корист, тако и оне које им иду на штету и на основу потпуне, свестране и правилне анализе и оцене изведених доказа (како појединачно, тако и у међусобној повезаности и у склопу са наводима из одбрана окривљених), правилно и поуздано утврдио чињенице које су од важности за пресуђење ове кривичноправне ствари и законито доношење одлуке.

Првостепени суд је након детаљног изношења садржине доказа изведених на главном претресу и навођења шта је из ког доказа утврдио, дао детаљну анализу доказа у прилог закључку да су окривљени извршили инкриминисане радње на начин описан у ставу I изреке првостепене пресуде.

Ценећи одбрану окривљеног ББ, а посебно веродостојност и поузданост исказа који је дао у својству осумњиченог на записнику у МУП-у дана 25.08.2021. године, првостепени суд је посебну пажњу поклонио деловима исказа у вези са одлучним чињеницама, околностима и учесницима у вези са критичним догађајем, које је посебно анализирао и потом их правилно оценио као валидне, аутентичне и истините,

будући да су, и по налажењу другостепеног суда, поткрепљени материјалним доказима који су прихваћени као веродостојни.

Наиме, исказ тада осумњиченог ББ са записника у МУП-у, првостепени суд правилно оцењује као детаљан и прецизан у погледу свих битних и одлучних чињеница, уверљив и јасан. Анализирајући његове наводе, првостепени суд правилно уочава да се на записнику дана 25.08.2021. године, са пуно детаља и појединости изјашњавао у вези са сарадњом коју је имао са окривљеним АА око провере одређених података и достављања информација и фотографија у случају “...” и да се ради о чињеницама које су могле бити познате само окривљеном ББ. Будући да су, и по налажењу другостепеног суда, његови наводи са предметног записника потврђени и другим доказима којима је поклоњена вера и чија законитост, а самим тим и веродостојаност је неосновано оспоравана како током првостепеног поступка тако и у изјављеним жалбама, о чему је у претходном делу образложења било речи, исти представљају његову искрену одбрану, док његови наводи на главном претресу да је исказ у полицији дао под притиском и претњом и да је изјавио оно што је од њега тражено, правилно нису прихваћени и од стране првостепеног суда оцењени као покушај да се увери суд да је исказ у полицији дао под притиском и претњом, а све у настојању да отклони кривицу окривљеног АА, будући да исти нису потврђени ниједним изведеним доказом који је првостепени суд прихватио као веродостојан.

Током поступка није било спорно да је окривљени АА, као овлашћено службено лице – криминалистички инспектор за сузбијање организованог општег криминала у ЈИС МУП РС, проверавао окривљеног ББ, ДД, ЋЋ, ЕЕ, ЖЖ и ЗЗ. Током поступка окривљени АА је негирао да је том приликом злоупотребио службени положај и да је та лица проверавао у ЈИС МУП РС за окривљеног ББ и тако прибавио имовинску корист. Међутим, овакву његову одбрану првостепени суд је правилно оценио као срачунату на избегавање кривице, с обзиром да је противречна изведеним доказима, посебно одбрани коју је окривљени ББ дао на записнику у МУП-у дана 25.08.2021. године, извештају из системског журнала ЈИС МУП РС – датотека IZV ZUR В STOLIC и извештају МУП РС – Дирекција полиције – Управа криминалистичке полиције - Служба за борбу против организованог криминала – Одељења за сузбијање организованог општег криминала 03/2-3 број КУ 48/22 од 30.08.2021. године, који као међусобно непротивречни, валидни и јасни у погледу кључних и одлучних чињеница, чине складну и јединствену целину, како то правилно закључује првостепени суд.

Наиме, окривљени ББ је на записнику у МУП-у дана 25.08.2021. године, са пуно детаља описао његову сарадњу са окривљеним АА који му је након провере у ЈИС МУП РС достављао тражене информације о наведеним лицима, које је он потом преносио НН лицу, односно, децидно је навео да је у непосредном или телефонском контакту од окривљеног АА тражио одређене услуге, да је тражио проверу да ли је расписана потерница за њим или за неким од његових пријатеља; тражио проверу лица под надимком “...” за кога му је претходно дао податке, затим да га је окривљени АА након извршене провере обавестио да је адреса становања “...” на ..., да користи возило црне боје марке “”...”, као и да је последњи пут напустио територију Републике Србије на граничном прелазу “Хоргош” и да је за ту услугу окривљеном АА дао 500 евра; да је тражио проверу да ли ДД има расписану Интерполову потерницу Аргентине, у вези чега му је АА тог или следећег дана јавио да потерница према ДД и

даље постоји; да је наведене податке прибављао за друго лице чији идентитет не сме да открива ради сопствене безбедности и безбедности своје породице, ком НН лицу је и прослеђивао добијене податке од окривљеног АА, да га је НН лице питало да ли може да дође до неког унутар МУП РС, што је он потврдио будући да је већ био у контакту са окривљеним АА; да је окривљени АА проверио возило марке "...", које припада његовој ... ИИ, јер су мислили да је возило под забраном регистрација од стране Пореске управе, да је проверио возило марке "...", које припада ЗЗ из ... '97, '98 годиште, с тим да је АА претходно дао број регистарских ознака; те да је проверу ова два возила тражио од АА за сопствене потребе.

Како је претходно наведено, веродостојност ових навода окривљеног ББ потврђена је извештајем из системског журнала ЈИС МУП РС – датотека IZV ZUR B STOLIC и извештајем МУП РС – Дирекција полиције – Управа криминалистичке полиције – Служба за борбу против организованог криминала – Одељења за сузбијање организованог општег криминала 03/2-3 број КУ 48/22 од 30.08.2021. године, из којих доказа неспорно произлази да је окривљени АА преко своје приступне шифре управо проверавао у ЈИС МУП РС податке и лица које је тражио окривљени ББ, па је тако у ЈИС МУП РС проверио окривљеног ББ, ДД, ЂЂ, ИИ, ЗЗ и ЖЖ, у дане и у временима како је детаљно наведено на страни 42 и 43 у првом пасусу образложења побијане пресуде.

Такође, закључивање да је окривљени АА злоупотребио службени положај на начин ближе описан у ставу I изреке првостепене пресуде, потврђује и роковник који је одузет од њега уз потврду о привремено одузетим предметима, чија садржина је детаљно наведена на страни 44 у другом пасусу и страни 45 у првом пасусу образложења побијане пресуде. Анализирајући овај доказ, првостепени суд правилно закључује да је окривљени АА водио детаљну руком писану евиденцију лица у вези са службеним радњама које је у том периоду предузимао, па и вршио провере разних лица у ЈИС МУП РС, узимајући у обзир и да је не само убележио у свој роковник имена која је добио од окривљеног ББ приликом разговора у просторијама Окружног затвора у Београду у вези са нестанком ЈЈ – КК и ЛЛ, већ их је сву тројицу проверавао у ЈИС МУП РС, те да је самим тим, индикативно да у свој роковник у коме је водио детаљну евиденцију о предузетим радњама није убележио ниједно име, нити податак везан за лица чију проверу је тражио окривљени ББ - ДД, ЂЂ, ИИ, ЗЗ и ЖЖ, а неспорно је да их је окривљени АА заиста проверавао у ЈИС МУП РС. Како правилно закључује првостепени суд, напред изнето само учвршћује став да је окривљени АА преко своје шифре "...", приступао и злоупотребио ЈИС МУП РС, јер је без основа за обављање полицијских послова и својих службених задатака, вршио провере и коришћење података у ЈИС МУП РС за физичка лица за која му је окривљени ББ тражио да изврши провере и да га о томе обавести, на који начин је поступио супротно члану 30 Закона о полицији и Обавезној инструкцији о правилима и поступцима у коришћењу информационог система МУП РС, јер би у противном, како то правилно закључује првостепени суд, наведене провере уписао у свој роковник.

Чињеница да је окривљени АА за проверу података у ЈИС МУП РС за лице ЂЂ од окривљеног ББ примио износ од 500,00 евра, утврђена је, пре свега, из исказа који је окривљени ББ дао у својству осумњиченог на записнику од 25.08.2021. године, коме је првостепени суд поклатио веру, јер и по налажењу другостепеног суда, исти није имао

разлога да неосновано терети окривљеног АА. Наиме, иако у свом казивању на предметном записнику, тада осумњичени ББ не помиње лице ЂЂ, већ наводи да је тражио проверу одређених података за лице са надимком "...", током поступка је неспорно утврђено да је лице са надимком "...", управо ЂЂ. Наведена чињеница произлази из навода осумњиченог ББ са записника од 25.08.2021. године, да га је, након што је тражио проверу лица под надимком "...", окривљени АА обавестио да "...", користи возило марке "...", да живи на одређеној адреси на ..., као и када је последњи пут напустио територију Републике Србије, који наводи су у сагласности са извештајем МУП РС – ДП – УКП – СБПОК – Одељења за сузбијање организованог општег криминала 03/2-3 број КУ 48/22 од 30.08.2021. године, из ког се утврђује да је окривљени АА у системском журналу "ЈИС МУП РС" извршио проверу личних података за лице ЂЂ, проверу његовог возила марке "...", регистарских ознака ... и проверу када је ЂЂ прелазио државну границу Републике Србије.

С обзиром на изнето, правилно нису прихваћени наводи окривљеног АА да је наведене податке прибављао у циљу обављања полицијских послова, као и они којима је негирао прибављање имовинске користи, будући да су исти у супротности са доказима, о којима је претходно било речи, а из којих произлази, и по налажењу другостепеног суда, да је без основа за обављање полицијских послова и службених задатака окривљени АА вршио провере у ЈИС МУП РС, противно члану 30 Закона о полицији и Обавезној инструкцији о правилима и поступцима у коришћењу информационог система МУП РС, податке потом саопштавао окривљеном ББ, субјекту ван МУП и без претходног одобрења надлежног руководиоца.

Дакле, изнетим жалбеним наводима бранилаца, по налажењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, није доведено у сумњу утврђено чињенично стање, с обзиром да је након детаљне анализе свих изведених доказа првостепени суд правилно закључио да је окривљени АА преко своје приступне шифре приступао и злоупотребио Јединствени информациони систем МУП РС, будући да је без основа за обављање полицијских послова и својих службених задатака вршио провере и коришћење података у ЈИС МУП РС за физичка лица чије му је податке окривљени ББ у непосредном или телефонском контакту достављао и тражио да изврши ове провере и да га о тим подацима обавести за шта би га наградио, а који је те податке које му је окривљени АА саопштио, потом проследио НН лицу, на који начин је окривљени АА у својству овлашћеног службеног лица МУП РС, ДП, УКП, СБПОК, криминалистичког инспектора за сузбијање организованог општег криминала, искоришћавањем свог службеног положаја и овлашћења, себи прибавио имовинску корист у износу од 500 евра, а другим лицима корист у виду добијања података прибављених обављањем полицијских послова и података из Јединственог информационог система МУП РС, које они нису смели добити, с обзиром да ти подаци служе искључиво за обављање полицијских послова, на шта га је са умишљајем подстрекавао окривљени ББ.

Такође, чињенице да је окривљени АА у дане 04.02.2021. године и 05.02.2021. године, у време трајања задржавања прописаног чланом 294 ЗКП, ради саслушања тада осумњичених ГГ, ЉЉ, ММ и других припадника ове организоване криминалне групе у полицији, обавестио окривљеног ББ да се тада у полицији задржана осумњичена лица ГГ и ЉЉ добро држе, да ништа не причају, да се бране ћутањем, фотографисао их

својим мобилним телефоном у време задржавања у просторијама СБПОК и те фотографије проследио окривљеном ББ како би биле прослеђене НН лицу; потом дана 06.02.2021. године, окривљеном ББ предао садржину службене белешке о обавештењу примљеном од ГГ број 03/2-3 број 12/21 од 21.01.2021. године, те обавестио окривљеног ББ да је полиција пронашла трагове крви оштећених у ... у ... за коју постоји оправдана сумња да је место извршења кривичних дела тешког убиства из члана 114 Кривичног законика, а за која постоји оправдана сумња да су извршена од стране организатора и припадника ове организоване криминалне групе, које информације и слике је окривљени ББ проследио НН лицу, утврђене су, пре свега, из одбране окривљеног ББ дате на записнику у МУП дана 25.08.2021. године и чињеница које су утврђене из путања које се односе на комуникацију путем апликације “Sky Есс”, ближе наведених на странама 28 у последњем ставу, 29, 30, 31, 32 и 33 образложењу побијане пресуде, а који докази су правилно од стране првостепеног суда оцењени као законити и веродостојни када су у питању одлучне чињенице, посебно што међусобно посматрани чине складну и јединствену целину.

Наиме, окривљени ББ је на записнику у МУП дана 25.08.2021. године, децидирано навео да када је дошло до хапшења екипе ГГ, да је од окривљеног АА тражио све податке из истраге као што су фотографије, изјаве ГГ, доказе који су до тада пронађени, затим да је од окривљеног АА добио слику ЉЉ из канцеларије СБПОК, слику власника ... у ... ММ, слику службене белешке ГГ сачињену у СБПОК, те да је све те информације проследио НН лицу које је од њега тражило да од окривљеног АА прикупи што више информација везаних за истрагу, те да му је окривљени АА рекао да ће му свака информација која стигне до њега бити прослеђена јер он ради на том случају, да је био на претресу ... у ..., којом приликом су од стране форензике испрскана одређена средства за проналажење трагова крви и да је унутрашњост куће била испрскана крвљу, да полиција и тужилаштво поседују доказе за убиство НН, ЊЊ и ОО и да су то ДНК трагови, трагови крви; као и да је окривљени АА знао да треба да добије новац у износу од 5.000 евра за прослеђивање ових информација; а да је он (ББ) узео 5.000 евра од НН лица (новчанице од по 500 евра), које је требало да да окривљеном АА и најзад, да је окривљени АА знао идентитет НН лица коме је он прослеђивао информације. И по налажењу другостепеног суда, да су предњи наводи истинити и веродостојни потврђује садржина путања које су наведене у образложењу побијане пресуде, које се односе на комуникацију два НН лица са пиновима ... и ... путем апликације “Sky Есс”, будући да је сагласна одбрани окривљеног ББ, датој на записнику у МУП дана 25.08.2021. године. Наиме, управо из комуникације путем апликације “Sky Есс” произлази да су НН лица добијала информације у вези са случајем “...” од њиховог лишења слободе, као и да су те информације и фотографије добијене од полицијског службеника једног одељења у СБПОК коме ће за те информације дати награду – новац, што је првостепени суд детаљно образложио на странама 47 и 48 у првом пасусу образложења побијане пресуде.

Стога, наводи окривљеног АА да је информације везане за случај “...” имао из новина и да о томе није причао са окривљеним ББ, правилно нису прихваћени и оцењени су као неживотни и неуверљиви, с обзиром да управо из доказа - насловних страна разних дневних листова неспорно произлази да је окривљени АА предметне информације прослеђивао окривљеном ББ, а овај их је даље прослеђивао НН лицу и то пре него што су информације исте или сличне садржине биле објављиване у дневним

листовима. Наиме, анализом садржине комуникације путем апликације “Sky Есс”, утврђено је да су дана 06.02.2021. године од полицијског службеника СБПОК добили информацију да су у кући ММ у ... пронађени докази о убиству - “...” ..., да против ГГ и других полиција има доказе за убиство НН из ... и за убиство ЊЊ из ..., да чекају понедељак да добију информације чији ДНК је све полиција пронашла, да постоје три потенцијална заштићена сведока који хоће све да испричају, а то су ПП, РР и један од браће ... из ..., као и да ... води истрагу, док су информације сличне садржине тек објављене дан или више дана касније и то у дневном листу “Данас” ... године, дневном листу “Информер” ... године и ... године, дневном листу “Курир” број ... од ... године и ... године, дневном листу “Вечерње новости” од ... године и ... године, дневном листу “Ало” од ... године и дневном листу “Блиц” од ... године и ... године.

С обзиром на изнето, несумњиво је утврђено да је окривљени АА у својству овлашћеног службеног лица МУП РС, ДП, УКП, СБПОК, ..., искористио свој службени положај и овлашћења и обавештавао окривљеног ББ о мерама и радњама које полиција предузима у циљу расветљавања кривичног дела из члана 114 Кривичног законика у случају “...”, на шта га је са умишљајем подстрекао окривљени ББ, а за шта је окривљени АА од окривљеног ББ добио обећање да ће му бити дата новчана награда од 5.000 евра од НН лица, како би их и даље обавештавао о свим подацима из истраге, а окривљени ББ све добијене информације и фотографије прослеђивао НН лицу.

Дакле, из изведених доказа је несумњиво утврђено да је окривљени ББ кривично дело извршио подстрекавањем, тако што је окривљеном АА предложио да му пренеси одређене информације које ће прибавити обављањем полицијског посла из Јединственог информационог система МУП-а, које ће окривљеном ББ бити достављене непосредно или у телефонском контакту, за шта му је обећана новчана награда од 5.000 евра од НН лица, а са чим се окривљени АА сагласио, те је окривљени проверио податке за више лица и те податке полиције саопштио окривљеном ББ који је то од њега тражио, односно обавестио окривљеног ББ да се у полицији задржана осумњичена лица ГГ и ЉЉ добро држе, да ништа не причају, да се бране ћутањем, фотографисао их, које фотографије је проследио окривљеном ББ, затим му предао садржину службене белешке о обавештењу примљеном од ГГ и обавестио га да је полиција пронашла трагове крви оштећених у кући у ..., за коју постоји оправдана сумња да је место извршења кривичних дела тешког убиства из члана 114 Кривичног законика.

Дакле, одбрана окривљеног АА, као и одбрана окривљеног ББ са главног претреса су у директној супротности са садржином доказа које је првостепени суд правилно прихватио као веродостојне, те као такве правилно од стране првостепеног суда нису прихваћене, што жалбеним наводима њихових бранилаца није доведено у сумњу.

Притом, цитиране поруке, када се доведу у везу са исказом окривљеног ББ датог у полицији, несумњиво говоре у прилог истинитости његовог казивања и уверавају суд у веродостојност чињеничних навода везаних за одлучне чињенице о којима се изјашњавао.

Супротно наводима жалби, првостепени суд је изложио и образложио анализу и

оцену писаних доказа који су прибављени путем међународне правне помоћи, којима је правилно поклонио веру, будући да су сагласни са са другим изведеним доказима, које је првостепени суд прихватио, са којима, и по налажењу другостепеног суда, дају потпуну слику инкриминисаних радњи које су предмет у овој кривичноправној ствари.

Дакле, супротно наводима жалби бранилаца окривљених АА и ББ несумњиво су утврђене одлучне чињенице и исте логички повезане пружају потпуну слику инкриминисаних радњи и са сигурношћу упућују на једини могући закључак - да су окривљени АА и ББ предузели инкриминисане радње ближе описане у ставу I изреке првостепене пресуде.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА, стичу сви објективни и субјективни елементи бића продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 у вези са чланом 61 Кривичног законика, а у радњама окривљеног ББ, сви објективни и субјективни елементи бића продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја подстрекавањем из члана 359 став 1 у вези са члановима 34 и 61 Кривичног законика, за које их је и огласио кривим.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је ценио и преостале наводе у изјављеним жалбама о којима није било посебно речи, а којима се чињенично стање оспорава као потпуно и правилно утврђено и полемише пре свега, са питањем законитости, а потом и веродостојности и оценом доказа од стране првостепеног суда, с обзиром да су без утицаја на другачији исход овог кривичног поступка.

Међутим, основано се жалбом јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал указује да првостепени суд првенствено отежавајућим околностима које је утврдио на страни окривљених АА и ББ није дао одговарајући значај, да није узео у обзир друштвену опасност извршеног кривичног дела и јачину угрожавања заштићеног добра, као и да је пропустио да изврши индивидуализацију казне, сходно извршењу конкретних радњи кривичних дела за која су оглашени кривим, односно појединачно извршеној и испољеној криминалној активности, а да је, с друге стране, утврђеним олакшавајућим околностима дао пренаглашен значај.

Како јавни тужилац наводи, првостепени суд посебно у односу на окривљеног АА, није узео у обзир друштвену опасност извршеног кривичног дела и јачину угрожавања заштићеног добра, чији интензитет указује да се једино осудом на казну затвора у дужем временском трајању може постићи сврха кажњавања из члана 42 Кривичног законика. Према жалбеним наводима, окривљени је предузимањем инкриминисаних радњи свесно угрозио не само државни орган у коме је запослен, већ и своје колеге који су савесно и законито обављали свој посао, што указује на одсуство свести и вредносних начела која су у складу са правилима службе, иако би по свом положају – ..., требао први да их има и да као такав представља пример поштовања правних норми и начела.

По налажењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани

криминал, посебно узимајући у обзир друштвену опасност извршеног кривичног дела и јачину угрожавања заштићеног добра, које се огледају у тежини последице - у нарушавању угледа Службе за борбу против организованог криминала, као организационе јединице МУП-а Републике Србије, Управе криминалистичке полиције, чија је мисија да се заједно са другим органима и институцијама у земљи и сродним полицијским службама других држава, коришћењем свих расположивих законитих средстава и стечених искустава, што ефикасније супротстави организованом криминалу, како у Србији, тако и на међународном плану, па самим тим и поверења грађана у полицију као једног од гаранта правног поретка, као и број предузетих радњи у оквиру продуженог кривичног дела које су предузимане у континуитету и у дужем временском периоду, одмерена казна затвора у трајању од једне године и шест месеци од стране првостепеног суда, није довољна за постизање циљева ни специјалне, а посебно генералне превенције, а узимајући у обзир и да је забрањена казна затвора за предметно кривично дело од шест месеци до пет година.

Стога је Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал ценећи напред наведене чињенице, као и олакшавајуће околности на страни окривљеног АА – да је породичан човек, отац двоје малолетне деце, чињеницу да је неосуђиван и да се коректно држао пред судом, а као отежавајућу околности да је као ... требао да представља пример поштовања правних норми и начела у борби против организованог криминала, усвојио жалбу јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал у овом делу и побијану пресуду преиначио тако што је окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од четири године, у коју му се на основу одредбе члана 63 став 1 Кривичног законика, урачунава време проведено у притвору у периоду од 10.06.2021. године до 06.08.2021. године, налазећи да је овако одмерена казна нужна и довољна да се њоме постигне сврха кажњавања из члана 42 Кривичног законика, у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 Кривичног законика.

Будући да је основано жалбом јавног тужиоца указано да је првостепени суд и у односу на окривљеног ББ, пропустио да цени друштвену опасност извршеног кривичног дела и јачину угрожавања заштићеног добра, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је дајући истима одговарајући значај, а узимајући у обзир и број предузетих радњи у оквиру продуженог кривичног дела које су предузимане у континуитету и дужем временском периоду, те ценећи као олакшавајуће околности на страни окривљеног ББ – да се коректно држао пред судом и његову младост у време предузимања инкриминисаних радњи, а као отежавајућу околност, да се ради о лицу које је раније осуђивано, али због неистоврсних кривичних дела, побијану пресуду делимичним усвајањем жалбе јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал преиначио тако што га је осудио на казну затвора у трајању од две године и шест месеци, налазећи да се овако одмереном казном може утицати на окривљеног ББ да више не врши кривична дела, дакле, у уверењу да се једино строжијим кажњавањем овог окривљеног може постићи сврха кажњавања из члана 42 Кривичног законика, у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 Кривичног законика.

Самим тим су жалбени наводи браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Богдановића којима се указује да је казна затвора престрога и да би иста сврха била

постигнута и блажим кажњавањем, посебно што је окривљеном у дисциплинском поступку изречена мера престанка радног односу, оцењени су неоснованим, а без значаја указивање на досадашњу судску праксу у погледу осуда полицијским службеницима, будући да се казна одмерава у односу на сваког окривљеног понаособ, оценом олакшавајућих и отежавајућих околности које суд утврди у односу на њега, а узимајући у обзир и тежину кривичног дела, друштвену опасност и личност окривљеног као извршиоца.

Жалбеним наводима јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал оспорава се одлука првостепеног суда садржана у ставу II изреке побијане пресуде, истицањем да за закључак да нису доказани наводи оптужбе да су окривљени АА и ББ извршили кривично дело из члана 346 став 5 у вези става 4 Кривичног законика, на начин како им је то стављено на терет оптужним предлогом Тужилаштва за организовани криминал Ктo бр. 81/21 од 09.12.2021. године, прецизираним актом Ктo бр. 81/21 од 06.06.2022. године, пре свега, првостепени суд није дао разлоге о чињеницама које су предмет доказивања, а да су они који су дати потпуно нејасни.

Према наводима жалбе јавног тужиоца, првостепени суд је своју одлуку превасходно засновао на ставу да је организована криминална група окривљеног ГГ и других, деловала почев од 2019. године до дана њиховог лишења слободe 04.02.2021. године, те будући да се окривљеном АА ставља на терет да је радње извршења кривичног дела предузео након лишења слободe њених организатора и припадника, дакле, након што је организована криминална група престала да постоји, самим тим, да окривљени АА и ББ нису могли да предузму радње извршења као припадници те организоване криминалне групе. Према ставу изнетом у жалби, уколико је првостепени суд већ утврдио да окривљени нису могли предузети радње извршења због престанка деловања организоване криминалне групе, онда су морали бити ослобођени од оптужбе на основу члана 423 став 1 тачка 1 ЗКП, због непостојања елемената кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 Кривичног законика, будући да нема организоване криминалне групе чији би они били припадници.

У изјављеној жалби се указује и да је погрешан закључак првостепеног суда да нема доказа да су окривљени АА и ББ припадници организоване криминалне групе, с обзиром на исказ окривљеног ББ дат на записнику пред УКП СБПОК, Одељењем за сузбијање организованог општег криминала 03/2 бр.Кт 10/21 (стрaна 142 истражног списка), који је прихваћен као веродостојан и законит доказ, из ког произлази садржина информација које му је окривљени АА саопштавао, о мерама и радњама које полиција предузима и планира да предузме у циљу откривања и расветљавања кривичних дела од стране организоване криминалне групе и обезбеђивања доказа, те да је окривљени АА знао да се исте информације прослеђују НН лицу, чији му је идентитет био познат и да је обећао достављање и нових података из истраге до којих буде дошао, као и чињенице које су утврђене из доказа прибављених у поступку међународне правне помоћи од стране Републике Француске, односно садржина информација које је окривљени АА саопштавао окривљеном ББ о мерама и радњама које полиција предузима у циљу откривања и расветљавања кривичних дела и обезбеђивање доказа који се односе на извршење кривичних дела организоване криминалне групе, да су прослеђиване фотографије окривљених ЛЈЛ, ГГ и ММ из просторија СБПОК-а, са информацијом да се добро држе током предузимања радњи у преткривичном поступку,

фотографије службене белешке, као и давање обавештења о радњама које полиција предузима или планира да предузме у току истражног поступка против окривљеног ГГ и других, као и да је окривљени АА рекао окривљеном ББ да ће наставити да га обавештава о подацима из истраге, за шта је добио обећање новчане награде од 5.000 евра. Дакле, окривљени АА, осим што је проследио наведене информације окривљеном ББ и НН припадницима организоване криминалне групе, како јавни тужилац истиче, а који су још увек на слободи и то 04.02.2021. године, када је организована криминална група још увек постојала, обећао је и достављање нових података из истраге до којих буде дошао, чиме је јасно манифестовао припадност овој организованој криминалној групи. Притом се није радило о једнократном деловању, већ о низу радњи које представљају обележја кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела, на начин како му је то стављено на терет оптужним актом, док околност да НН лица којима се прослеђују ове информације, нису процесуирана, не значи да они нису припадници ОКГ, већ само да њихов идентитет није утврђен.

Најзад, јавни тужилац истиче да је првостепени суд став да је организована криминална група престала да постоји оног дана када су ухапшени окривљени ГГ и други, дакле 04.02.2021. године, засновао у суштини на претпоставци да су организатори и припадници ухапшени тога дана, у ствари једини организатори и припадници те организоване криминалне групе, која не стоји, с обзиром да се из оптужнице Кт бр.65/21 од 03.07.2021. године, односно из самих личних података окривљених може утврдити да сви припадници ове организоване криминалне групе нису идентификовани и лишени слободе дана 04.02.2021. године, већ неких шест месеци касније од тог датума, а у прилог овој тези, говори и садржина замолнице Тужилаштва за организовани криминал упућена правосудним органима Републике Француске из које произлази да нису сви припадници ове организоване криминалне групе лишени слободе дана 04.02.2021. године, као и да није утврђен идентитет свих њених припадника. У вези са претходно изнетим, указује и да је другостепени суд решењем Кж1-По1 23/22 од 07.04.2023. године, истакао да је нужно ценити и садржину замолнице, на коју се и поред јасног налога, првостепени суд ниједном речју не осврће у ослобађајућем делу пресуде.

Међутим, и по налажењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, чињенице на које је посебно указао у жалби јавни тужилац Јавног тужилаштва за организовани криминал, нису довољне да би на несумњив начин потврдиле наводе оптужног акта да су окривљени АА и ББ поступајући у саставу организоване криминалне групе, против чијих се организатора и припадника води кривични поступак пред Вишим судом у Београду – Посебним одељењем за организовани криминал К.По1.бр.121/21, у периоду од краја јануара 2020. године до 10.06.2021. године извршавали конкретне задатке и то окривљени АА тако што је обавештавао припаднике организоване криминалне групе који до тада нису били лишени слободе од стране полиције о мерама и радњама које полиција предузима у циљу обезбеђивања доказа који се односе на откривање и расветљавање кривичних дела ове организоване криминалне групе, на тај начин што је ове податке достављао окривљеном ББ, који је то од њега тражио, а чији је задатак био да те податке које му окривљени АА саопшти у непосредном или телефонском контакту, проследи и другим припадницима организоване криминалне групе и тако их обавести о планираним и предузетим радњама полиције, те им тако омогући да не буду откривени и да по

потреби и правовремено сакрију доказе које би полиција предузимањем тих планираних мера и радњи могла пронаћи.

Наиме, другостепени суд прихвата тезу јавног тужиоца да организована криминална група није престала да постоји даном лишења слободе појединих окривљених дана 04.02.2021. године, с обзиром на чињенице које произлазе из доказа на које је посебно указао јавни тужилац у жалби, супротно ставу првостепеног суда, да из диспозитива оптужнице Тужилаштва за организовани криминал Кто бр.65/21 од 30.07.2021. године, произлази да је је иста “постојала почев од 2019. године до дана лишења слободе окривљених 04.02.2021. године”. Међутим, у ситуацији када се ни из једног изведеног доказа, као што је правилно закључио првостепени суд, не може утврдити идентитет лица која су на описани начин у диспозитиву оптужног акта добијали информације од окривљених АА и ББ, дакле, да се не може утврдити да су исте достављане припадницима организоване криминалне групе који до тад нису били лишени слободе, правилан је закључак првостепеног суда да током поступка није несумњиво утврђено да је окривљени АА обавештавао припаднике организоване криминалне групе који до тада нису били лишени слободе од стране полиције о мерама и радњама које полиција предузима у циљу обезбеђивања доказа који се односе на откривање и расветљавање кривичних дела ове организоване криминалне групе, на тај начин што је ове податке достављао окривљеном ББ чији је задатак био да те податке које му окривљени АА саопшти проследи другим припадницима организоване криминалне групе.

Приликом одлучивања, и другостепени суд је имао у виду да је у оптужном акту наведено да се ради о припадницима организоване криминалне групе “...” који су на слободи, односно да је задатак окривљеног ББ био да проследи информације другим припадницима организоване криминалне групе који нису били лишени слободе без навођења њихових имена, али и да се из изведених доказа није могло утврдити да су управо та лица, припадници организоване криминалне групе “...”.

С обзиром на изнето, дакле, да нема доказа да су информације прослеђиване припадницима организоване криминалне групе “...” који нису били лишени слободе, правилна је одлука првостепеног суда којом су окривљени АА и ББ, на основу одредби члана 423 тачка 2 ЗКП, ослобођени од оптужбе да су извршили по једно кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 4 Кривичног законика. Самим тим, жалбени наводи јавног тужиоца којима се указује да су окривљени требали да буду ослобођени од оптужбе у складу са одредбама члана 423 тачка 1 ЗКП, нису могли довести до другачије одлуке када је у питању овај део оптужбе.

Што се тиче жалбених навода јавног тужиоца да је првостепени суд требао да има у виду да је окривљени АА знао да се информације прослеђују НН лицу чији му је идентитет био познат и да је обећао достављање нових података из истраге до којих буде дошао, у ситуацији када није утврђен идентитет НН2 лица које користи ПИН ... путем “SKY Есс” апликације, исти не могу довести до другачијег закључка када је у питању овај део оптужбе, као ни указивање да околност да НН лица којима се прослеђују ове информације, нису процесуирана, не значи да они нису припадници организоване криминалне групе, већ само да њихов идентитет није утврђен, будући да

се, по налажењу другостепеног суда, ради о претпоставци, која није потврђена изведеним доказима.

Будући да, и по налажењу другостепеног суда, нема таквих доказа на основу којих би суд са извесношћу, како је то прописано одредбом члана 16 став 4 ЗКП, узео за утврђено да су окривљени АА и ББ извршили по једно кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 4 Кривичног законика, како им је оптужним актом стављено на терет, законитост и правилност првостепене пресуде је у овом делу неосновано оспоравана жалбом јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, те је стога у овом делу и оцењена неоснованом.

У складу са наведеним разлозима, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је на основу одредби чланова 459 став 1 и 457 Законика о кривичном поступку, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-судски саветник
Гордана Ивковић,с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић